

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Vinteren 1920—21 opholdt en stor Del af de i Grønland ansatte Tjenestemænd sig her i Byen for at deltage i Arbejdet i det nedsatte Udvalg angaaende de grønlandske Anliggender. Ved samme Lejlighed blev der — udenfor Udvalget — ført forskellige Forhandlinger om de grønlandske Tjenestemænds Lønnings- og Pensionsforhold, i hvilke Forhandlinger ogsaa Lønningsraadet tog Del. Raadet har som Afslutning paa disse Forhandlinger udtalt, at det, forsaavidt de af Tjenestemændene fremførte Krav angaar Forhøjelse af de i Lønningsloven fastsatte Lønsatser, maa fraraade, at Kravene imødekommes, idet Raadet ikke kan skønne, at der bestaar noget Misforhold mellem de nævnte Satser og de for Tjenestemænd udenfor Grønland fastsatte Lønninger, der gør det rimeligt at foretage en Revision, som kunde faa videregaaende Konsekvenser.

Lønningsraadet har imidlertid kunnet indrømme, at der under de stedfundne Forhandlinger er fremført en Del Oplysninger og belyst en Del Forhold, der synes at gøre det ønskeligt, at enkelte for de grønlandske Tjenestemænd gældende særlige Regler ændres, og i Overensstemmelse hermed er nærværende Lovforslag affattet.

Angaaende Forslagets Indhold skal i øvrigt bemærkes:

ad Tjenestemandslovens § 849.

Efter de Avancementsforhold, som hersker for Handelens Tjenestemænd, vil en Kolonibestyrer ofte ved Opnaaelsen af den fulde Pensionsalder ikke være kommen op paa den højeste Lønsats, og det synes derfor rimeligt at imødekomme Kolonibestyrernes Ønske om en Ændring saaledes, at de til den fastsatte Grundløn, som lades uforandret, faar 2 Alderstillæg à 480 Kr. i Stedet for som nu 3 à 360 Kr. De naar herved hurtigere op paa den højeste Lønsats, men denne bliver til Gengæld 120 Kr. mindre, end Tilfældet nu er.

ad Tjenestemandslovens § 883.

De i Lovforslaget nævnte Tjenestemænd ligger en stor Del af Aaret paa Tjenesterejser, som nødvendigvis medfører forskellige Ekstra-Udgifter. De har fremsat Ønske om for disse Udgifter at erholde nogen Godtgørelse, hvilket synes rimeligt. Godtgørelsen, der foreslaas ansat til 400 Kr. om Aaret, vil maaske ikke i alle Tilfælde helt dække Udgifterne, men dog være en god Hjælp dertil. Disse Godtgørelser vil i Medfør af Bestemmelserne i Tjenestemandslovens § 51, Stk. 2, ikke være at medregne ved Ansættelse af den de paagældende tilkommende Pension.

ad Tjenestemandslovens § 884.

De særlige Forhold i Grønland gør, at de fra Danmark udsendte Tjenestemænd maa kunne fratræde deres Stilling i en betydelig yngre Alder, end Tilfældet er her i Landet. Ensomheden, den ringe Forbindelse med Omverdenen, Klimaet og Tjenestens særlige Natur, som paalægger de fleste af Tjenestemændene Rejser med Baad og Hundedlæde, har til Følge, at en Tjenestemand omkring de halv Hundrede Aar som Regel enten er utjenstdygtig eller i hvert Fald saa paa- virket, at han kun med stort Besvær kan passe sin Tjeneste. Dette har ogsaa givet sig Udslag i Tjenestemandslovens § 884, som bestemmer, at hvert Aar, hvori den udsendte Tjenestemand efter sit fyldte 30. Aar har forrettet Tjeneste i Grønland udover 15 Aar, regnes som 2 Aar ved Beregning af Pensionsalderen. Under normale Forhold vil en grønlandsk Tjenestemand saaledes have sin fulde Pensionsalder, naar han er 52½ Aar gammel, men det maa anses for rimeligt, at man rykker Tidspunktet for Pensionsalderen noget frem, og efter Forslaget her vil fuld Pensionsret indtræde i en Alder af 47½ Aar.